

РЕШЕНИЕ

№ 2457

гр. София, 23.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12
състав**, в публично заседание на 16.12.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **11638** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) и чл. 84, ал. 3 във вр. с чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Производството е образувано е по жалба на И. А. Т., ЛНЧ: [ЕГН], гражданин на С., чрез адвокат Т. Л.- САК, срещу Решение № 11438 от 31.10.2024 г. на Председателя на Държавна агенция за бежанците /ДАБ/ при Министерски съвет на Република България, с което на чужденеца е отказан статут на бежанец и хуманитарен статут по негова молба за международна закрила с вх. № ОК-13-1367 от 30.05.2024 г. на РПЦ С.. В жалбата и представените писмени бележки са развити доводи за неправилност и необоснованост на решението на административния орган, като се твърди, че административният акт не отговаря на материалния закон, като е постановен при нарушение на административнопроизводствените правила. Твърди се, че оспорваният отказ е немотивиран, поради излагане на противоречиви мотиви, не е обсъдена задълбочено бежанската история на жалбоподателя и не е извършена преценка на обстановката в С.. В писмените бележки се представят и доказателства за промяна на общественото –политическия живот в С.. По същество се иска отмяна на решението.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно уведомен, не се явява, представлява от адв. Л., която поддържа депозираната жалба. Адв. Л. моли Съдът да отмени обжалваното решение на ДАБ. Счита, че в държавата по произход конфликтът не е приключил. Допълва, че няма яснота какво ще се случи със сирийците, макар и да

бъдат призовавани да се върнат обратно в страната си, за тях няма сигурност дали няма да бъдат подложени на преследване и репресии, затова, че са напуснали страната по време на режима.

Ответникът –Председателят на Държавната агенция за бежанците при МС, в с.з. се представлява от юрисконсулт Х., която оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли поради съображения в административния акт. Правилно е приложен материалният закон. Спазени са административно-производствените правила. Сочи, че мотивите за поисканата международна закрила са само за по-добър живот за децата на жалбоподателя и неговите евентуални опасения от мобилизация в редовете на сирийската армия, под режима на Б. А.. Допълва, че ДАБ никъде не намира в хода на административното производство да е представен документ, че жалбоподателят ще е предмет на мобилизация.

Софийска градска прокуратура, редовно и своевременно призована, се представлява от прокурор Р., който намира жалбата за неоснователна.

Административен съд - София град, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е образувано по молба с вх. № ОК-13-1367 от 30.05.2024 г. по описа РПЦ-С. до Председател на ДАБ при МС от И. А. Т., с която чужденецът е поискал предоставяне на международна закрила от Република България. На основание чл. 58, ал. 4 от ЗУБ, молбата за предоставяне на международна закрила е изпратена до компетентния административен орган – Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет на Република България /ДАБ-МС при РБ/. Молителят е регистриран като И. А. Т., ЛНЧ: [ЕГН], лице от мъжки пол, [дата на раждане] в [населено място], обл. Д. А., С., гражданин на С., арабин по народност, вероизповедание: мюсюлманин-сунит, семейно положение: женен. Личните му данни са установени въз основа на подписана от него декларация по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. В хода на производството е представил в оригинал ЛК № 12894265, издадена на 07.02.2008 г. от Министерство на вътрешните работи, Сирийска арабска република и превод от арабски език на посочения документ.

Чужденецът е получил копие от Указания за правата и задълженията на чужденците, подали молба за закрила в Република България, включваща пояснения относно производството за предоставяне на международна закрила; относно последваща молба за международна закрила; относно връчване на решенията в превод на арабски език, в потвърждение на което на последната страница на екземпляра им на български език се е подписал лично /л. 82/. Съставена е Евродак дактилоскопна карта с референтен номер: BR112C2407300003.

С писмо рег. № УП-23578/31.07.2024 г. на ДАБ-МС, директорът на РПЦ- [населено място] е изискал от директора на Специализирана дирекция „М“ - Държавна агенция "Национална сигурност" (ДАНС) писмено становище по постъпилата молба за международна закрила. С писмо рег. Вх. № М-14454 от 10.09.2024 г. директорът на специализирана дирекция “М” - ДАНС, уведомява председателя на ДАБ-МС, че към момента ДАНС не възразява да бъде предоставена закрила на лицето в случай, че отговаря на условията по ЗУБ.

От данните от проведеното на 06.08.2024 г. интервю, обективизирано в Протокол с рег. № УП 23578, представените от жалбоподателя и служебно събраните от ответника доказателства се установява, че И. А. Т. е напуснал за първи път страната си по

произход нелегално 5 /пет/ месеца преди датата на интервюто, заедно със съпругата си, децата им и брат му М.. Посочва, че съпругата му и децата им са останали в [населено място], а той е продължил до [населено място]. От там с група от 17 човека и с помощта на трафикант са тръгнали към гръцко-турската граница, преминали са реката, но са били заловени от гръцката полиция и са върнати в Турция. Твърди, че е изведен в С. от турските власти. Споделя, че прави втори опит и влиза нелегално в Турция, откъдето отново е върнат обратно в С.. Посочва, че прави и трети опит и успява да премине нелегално на турска територия около 45 дни преди провеждане на интервюто в териториалното поделение, стигнал е до [населено място] и с група от 11 човека е влязъл на 29.07.2024 г. нелегално на българска територия.

Търсеция закрила посочва, че е напуснал държавата си по произход с оригинални документи- ЛК и Семейна книжка, които е оставил при съпругата си в [населено място]. Съобщава, че при задържане на сирийски граждани от страна на турските власти веднага се предприемат действия за завръщане в С. и никой не може да подаде молба за закрила в Република Турция. Споделя, че от 2017 г. е взето решение, с което на сирийските граждани да не се предоставя закрила. Твърди, че и в турската държава има дискриминация. Допълва, че е имал намерение да отиде в Германия, но брат му А., който живее на немска територия го е посъветвал да остане в Република България, тъй като процедурата по събиране на семейство е много дълга пред немските власти.

По време на интервюто, търсецият международна закрила декларира, че не е имал проблеми с официалните власти в страната си по произход, както и не е имал проблеми заради етническата си принадлежност изповядваната от него религия. Твърди, че никога не е бил задържан, арестуван, съден или осъждан. Декларира, че не е заплашван лично и никога не му е оказвано физическо и/ли психическо насилие в държавата му на произход.

Чуждият гражданин мотивира молбата си за международна закрила с войната и желанието му да осигури бъдеще на децата си. Твърди, че в Европа има по-добри условия за образование и за децата му ще има по-добро бъдеще/ Заявява, че през 2013 г. е бил войник 20 дни в сирийската армия в [населено място] и е изпратен на обучение. Споделя, че е дезертирал от армията след 20 дни, тъй като е било началото на войната в С. и е трябвало да бъде изпратен в най-горещата точка в [населено място], поради което е отказал, тъй като не е искал да участва във войната. Твърди, че е излязъл от сградата, където се е провеждало обучението в [населено място], оставил е оръжието си, бил е в постоянно връзка с вуйчо си Джасем А., който го е взел, като 3 дни са вървели докато стигнал до [населено място]. Споделя, че много пъти през 2013 г. е търсен, внезапно от официалната власт в [населено място], обл. Д. А., където живеят родители му. Не може да представи документи, удостоверяващи че е бил търсен, тъй като такива не са били връчвани на родителите му. Пет месеца по-късно през 2013 г. обл. Д. А. вече се е управлявала от опозицията и редовната армия не можела да влезе в населеното място, за да бъде призован в армията. През 2014 г. е пострадал от войната, бил е в [населено място], имало е бомбардировки от редовната сирийска армия със самолети и един шрапнел го е ударил в дясната част на кръста. Споделя, че се е наложило да му бъде направена операция в С.. Съобщава, че в населените места, в които няма полицейски участъци, редовната армия първо бомбардира със самолети, след което влиза по суша, за да контролира района. Посочва, че от една година [населено място], обл. Д. А. е под контрола на сирийската власт, но от 2013 г. не е търсен да се яви в армията. Декларира още, че не е търсен от

групировки, находящи се на територията на С., за да се присъедини към тях. Споделя, че по принцип и кюрдските сили призовават араби към тяхната армия, но той не е призоваван. Сочи, че никога не би се завърнал в държавата си по произход. Допълва, че чичо му е живял в Турция, но се е завърнал в С. и вече от 2 години нямат каквато и да било информация от него. Посочва, че в родното му [населено място] са живели 400 семейства, но сега са останало само четири. Твърди, че всички са избягали в населените места в обл. Д. А., които са под контрола на кюрдските сили. Посочва, че последните 2 години е живял в [населено място]. Заявява, че обл. Д. А. и обл. Р. са разделени на две части от река Е.. Западната част е под контрола на редовната сирийска власт, а източната част е под контрола на кюрдските сили. Твърди, че последно време в обл. Д. А. е имало сражения между кюрдските сили и сирийския режим. Изрично декларира, че в обл. Р. не се водят сражения.

Жалбоподателят е заявил, че причината да подаде молба в Република България е по-бързата процедура по събиране с членове на семейството, страната е член на ЕС и е по-близо до С.. Посочил е, че в [населено място], обл. Д. А. живеят майка му, баща му и четиримата му братя.

По време на интервюто, чуждият гражданин декларира още, че не е имал проблеми с официалните власти в страната си по произход, както и не е имал проблеми заради етническата си принадлежност изповядваната от него религия. Твърди, че никога не е бил задържан, арестуван, съден или осъждан. Декларира, че не е заплашван лично и никога не му е оказвано физическо и/ли психическо насилие в държавата му на произход.

В хода на административното производство са приети и обсъдени в решението на Председателя на ДАБ при МС- Справка вх. № ЦУ-1841/23.08.2024 г., Справка № ЦУ-1624/12.07.2024 г. и Справка № ЦУ-1850/27.08.2024 г. на Дирекция Международна дейност на ДАБ-МС, относно актуалното положение в С. и конкретно обл. Д. А. и обл. Р.- районите, в които е живял кандидатът за международна закрила.

Съгласно приложените по делото справки административния орган е обосновал извод, че сирийското правителство (режимът на Б. А.) контролира 60 % от общата територия на страната, включително центъра, средиземноморското крайбрежие и южната част. Освен това всички големи градски зони, включително най-големите градове Д., Х., Х. и Х., са разположени в контролираната от правителството зона. Контролът се осъществява с помощта на различни вътрешни сили за сигурност, а свързаното с конфликт насилие е спорадично, но съществува риск за сигурността поради произволни арести, насилствени изчезвания и действащи безнаказано въоръжени и престъпни групи. Въпреки, че е имало малко опити за промяна на статуквото, фронтовите линии остават относително стабилни и никоя от враждуващите страни не започва нова продължителна офанзива за превземане на територия. Зоните под контрола на кюрдските Сирийски демократични сили включват големи части от провинциите Д. ал Зор, Р., Х. и чати от провинцията Х., или общо около 25 % от територията на С.. Чрез партньорските неправителствени организации ВКБООН предоставя правни услуги на вътрешно разселени лица, завърнали се бежанци и приемни общности, както и на търсещи закрила лица и бежанци.

Службата на ООН за координация по хуманитарните въпроси е изчислила, че към месец май 2022 г. населението на провинцията Д. А. е 1 096 528 жители. Населението на провинцията е съставено почти изцяло от сунитски араби, а демографската ѝ структура е описвана като силно племенна. През периода от

01.08.2022 г.-28.07.2023 г. в провинцията Д. А. е имало 1 089 инцидента със сигурността, регистрирани от ACLED, от които 588 са „битки“, 246 са „насилие с експлозивни/дистанционно насилие“, а 255 инцидента са определени като „насилие срещу цивилни“. През периода Сирийската мрежа за човешки права, е регистрирала 167 смъртни случая на цивилни в провинцията Д. А., докато през периода август-ноември 2023 г. същата организация е документирала 70 смъртни случая на цивилни лица. По отношение на връщанията на вътрешно разселени лица, Службата на ООН за координация по хуманитарни въпроси е регистрирала през 2022 г. приблизително 7 000 връщания на вътрешно разселени лица в Д. А.. През същия период не са регистрирани спонтанни връщания на вътрешно разселени лица от Д. А. в други провинции. През първите пет месеца на 2023 г. са регистрирани връщания на 83 вътрешно разселени лица в Д. А. и 11 връщания на лица от Д. А. в други провинции.

Изложените данни на интервюто, ведно с данните за ситуацията в С. по представените справки, са обсъдени в мотивите на оспореното решение. Съществуващите спорадични инциденти водещи до насилие, не могат да се оценят като въоръжен конфликт и не са в състояние да предизвикат масов ефект. Прието е, че дори и да се приеме, че положението в страната е несигурно и напрегнато, същото не може да се определи като безогледно насилие във всички части на държавата. Атаките от страна на действащите в някои райони опозиционни групировки са спорадични актове на насилие и като такива не могат да се оценяват като въоръжен конфликт. Следва да се посочи и, че сирийското правителство и сирийските демократични сили, посредством различни техни многочислени, добре функциониращи и структурирани сили за сигурност, контролират почти цялата част на страната, като този контрол не е от временен, а от постоянен характер, като контролът се характеризира с устойчивост и ефикасност. В тази връзка следва да се отбележи, че не трябва да се очаква, че което и да е правителство може да гарантира сигурността на всички граждани в дадената страна.

Независимо от установената липса на личен елемент за търсената закрила, събитията случили се в държавата по произход на молителя преди и след неговото напускане, административният орган е извършил преценка на предпоставките за прилагане разширенията, дадени с Решение от 17.02.2009 г. на СЕС по дело № С-465/07, относно тълкуването на чл. 15, б. „в“ от Директива 2004/83/ЕО (Директива 2011/95/ЕС), респективно в чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, относно минималните стандарти за условията за предоставяне на статут на бежанец или статут на субсидиарна закрила, изразяващо се в „тежки и лични заплахи срещу живота или личността“ на молителя, обхващащо една по-обща опасност от посегателство като се имат предвид в по-широк план „заплахи срещу живота или личността“ на цивилното лице, а не определено насилие. Тези заплахи са присъщи на обща ситуация на „въоръжен вътрешен или международен конфликт“.

В практиката си СЕС формулира концепцията за „подвижна сила“, т.е. колкото подспособен е търсещият международна закрила да докаже, че е специфично засегнат поради присъщи на личното му положение елементи, толкова по-ниска ще бъде степента на безогледно насилие, която се изисква, за да може той да търси хуманитарен статут/субсидиарна закрила/.

. От приобщените справки в хода на административното производство, административният орган е приел, че отразените в същите обстоятелства за

актуалното положение в С., не могат да се оценят с висока степен на относимост към молбата за международна закрила на молителя. Прието е, че общата обстановка в С. не се характеризира с изключително насилие по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ - безогледно насилие, както и няма разумна възможност да се очаква, че ще бъде подложен на посегателствата по т. 1 и т. 2 от същата разпоредба - реална опасност от тежки посегателства като смъртно наказание или екзекуция, заплахата от изтезание или нечовешко или унизително отнасяне или наказание, тъй като не е заявил наличието на проблеми с на територията на С..

В конкретния случай, няма добре обосновани опасения от преследване и индивидуализиране на заплахата за живота на кандидата за международна закрила, за да са налице предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. Не е констатирано и по безспорен начин жалбоподателят да е бил лично обект на тежко посегателство, представляващо тежка и лична заплахата за живота и здравето му, не са установени намеси в личната му сфера, вследствие на безогледно насилие, породено от въоръжен конфликт. Административният орган е взел под внимание също, че според заявленията на чуждият гражданин към настоящият момент в [населено място], обл. Д. А.- родното му място, живеят майка му, баща му и четиримата му братя. Заявил е също, че през последните две години е живял на територията на обл. Р., където не се водят сражения. Въз основа на заявените данни, е прието, че търсещият международна закрила има възможност да се установи в населеното място, в което е пребивавал в държавата си по произход. Не е установено да е бил преследван или да има бъдещ риск от преследване от страна на държавата му по произход, както и не се констатира негативни последни спрямо него, поради единствения факт на напускане на С.- доброволно и по собствена воля. В този смисъл, административните органи за формирали извод, че следва да се приеме, че оставането в С. на семейството и на близките на молителя обосновава по безспорен начин ниската вероятност те да бъдат изложени на реална опасност от тежки посегателства. С решението, предмет на съдебната проверка за законосъобразност, издадено на основание чл. 75, ал. 1 т. 2 и т. 4 от ЗУТ, молбата за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут е отхвърлена. След анализ на заявените от жалбоподателя обстоятелства, сочени като основания за предоставяне на международна закрила, е прието от административния орган, че не са налице предпоставките за предоставяне на статут на бежанец съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗУБ. Статут на бежанец се предоставя единствено на лично основание, при наличие на преследване по някоя от хипотезите на чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, които условия в конкретния случай не са изпълнени. Сирийският гражданин не е бил политически ангажиран, както и не е обосновал твърдения за осъществено спрямо него преследване на някои от причините посочени в чл. 8, ал. 1 във вр. с ал. 4 от ЗУБ. Не са и констатирани да са нарушени основни негови права или да е осъществена съвкупност от действия, които да доведат до нарушаване на основните му права, достатъчно тежки по своето естество или повторяемост. Съгласно чл. 8, ал. 4 от ЗУБ преследване е нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основаните права на човека, достатъчно тежко по своето естество и повторяемост. Уточнено е също, че по време на интервюто жалбоподателя е посочил, че не е имал лични проблеми в С., както с официалните власти, така и с недържавни субекти. Заявява, че не е преследван поради етническата или религиозната си принадлежност в страната си по произход. Констатирано е още, че липсват и предпоставките за

предоставяне на статут на бежанец по чл. 8, ал. 9 от ЗУБ, тъй като не е посочил член от семейството му да има предоставен статут на бежанец в Република България.

В съдебна заседание са представени доказателства относно променената общественно-политическа обстановка в С., видно от които е свален режима на президента Б. ал А..

При така установеното от фактическа страна, Съдът стигна до следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена от надлежна страна, която е адресат на оспорения административен акт, с право и интерес от оспорването, в срока по чл. 84, ал. 3 от ЗУБ, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество. При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспореното решение (чл. 168, ал. 1 от АПК), на основанията, посочени в чл. 146 АПК, Съдът намира, че решението е издадено от компетентен орган по смисъла на чл. 48, ал. 1 от ЗУБ.

При издаването на акта е спазена предвидената в закона писмена форма, не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и на материалния закон. В процедурата не са нарушени чл. 75, ал. 2, изр. 1 от ЗУБ, както и материалноправната разпоредба на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. От приетите и неоспорени по делото доказателства безспорно се установи, че чужденецът е информиран писмено, на разбираем за него език за реда, по който ще се проведе производството по предоставяне на международна закрила, за неговите права и задължения, респективно за организациите, които предоставят правна и социална помощ на чужденци /чл. 58, ал. 8 от ЗУБ/. Своевременно и по надлежния ред е информиран за датата на провеждане на интервю, като му е представена възможност да изложи своята бежанска история и да ангажира доказателства в подкрепа на своите твърдения на заявления от него език, като за тази цел му е бил осигурен преводач. От представения административната преписка протокол от проведено интервю се установи, че то е проведено на заявления от чужденеца език, като той изрично е удостоверил с подписа си, че няма възражения и допълнения. С оглед нормата на чл. 73 от ЗУБ молбата за предоставяне на международна закрила е разгледана индивидуално, като на молителя е предоставена възможност да изложи всички свои доводи свободно и добросъвестно, той не е бил ограничен да посочи и евентуално да представи доказателства в подкрепа на своите твърдения.

Разгледана по същество жалбата е **неоснователна**.

Правилен и законосъобразен е изводът на административния орган за липсата на материалноправни предпоставки в процесната хипотеза за прилагане на чл. 8 от ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец. Разпоредбата изисква наличие на основателни опасения от преследване на чужденеца в държавата му по произход, основани на раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/ или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Според дефиницията, дадена с нормата на чл. 8, ал. 4 от ЗУБ, „преследване“ е нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните му права, достатъчно тежки по своето естество или повторяемост. Достатъчно е органът или организацията, осъществяваща преследването, да смята, че чужденецът има такава принадлежност. Субекти, извършващи преследване, могат да бъдат: държавата и партии или

организации, които контролират държавата или значителна част от нейната територия. Също така недържавни субекти, ако може да бъде доказано, че държавата или партии или организации, контролиращи значителна част от нейната територия, включително международни организации, не могат или не искат да предоставят закрила срещу преследването. Действията на преследване могат да бъдат: физическо или психическо насилие; правни, административни, полицейски или съдебни мерки, които са дискриминационни сами по себе си или се прилагат по дискриминационен начин; наказателно преследване или наказания, които са непропорционални или дискриминационни; отказ на съдебна защита, който се изразява в непропорционално или дискриминационно наказание; наказателно преследване или наказания за отказ да бъде отбита военна служба в случай на военни действия, когато военната служба би предполагала извършването на престъпление или на деяние по чл. 12, ал. 1, т. 1 - 3; действия, насочени срещу лицата по причина на техния пол или срещу деца.

При проведеното интервю, молителят изрично е заявил, че не е бил обект на преследване от страна на държавата, политически партии или организации или недържавни субекти, не е имал проблеми, свързани с религиозната и етническата му принадлежност, политически убеждения или принадлежност към определена социална група. От жалбоподателя в хода на проведеното интервю не са съобщени събития, които да са настъпили след като е напуснал държавата си по произход, или пък извършвани от него действия/дейности, след заминаването му, израз или продължение на убеждения и ориентация, изразявани в държавата му на произход, които да пораждат у него опасения от преследване при завръщане, респективно да сочат на нужда от международна закрила. Следователно правилни са изводите на административния орган, че спрямо молителя не са налице предпоставките по чл. 8, ал. 1 и чл. 8, ал. 2 – 5 от ЗУБ. Правилно е прието, че не следва да бъдат обсъждани и предпоставките за предоставяне на статут по чл. 8, ал. 9 от ЗУБ, предвид че от страна на чужденеца не е заявено член на семейството му да има предоставен статут на бежанец в Република България.

Следователно от събраните по делото доказателства не се доказва наличие на преследване или основателен страх от преследване поради неговата раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическото му мнение и/или убеждение. В тази връзка правилни са изводите за липса на законовите предпоставки за предоставяне на статут на бежанец, предвидени в чл. 8 от ЗУБ.

Материалноправните предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут са установени в нормата на чл. 9, ал. 1 от ЗУБ. Според чл. 9, ал. 1 от ЗУБ хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като: смъртно наказание или екзекуция, или изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, или тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице, поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт. Правилно административният орган е приел, че няма основания да се приеме, че жалбоподателят е напуснал С. поради реална опасност от смъртно наказание или екзекуция – обстоятелства, визирани в чл. 9, ал. 1, т. 1 от ЗУБ. Срещу него не са били предприети такива действия от официалните власти или от конкретна групировка, която държавата не е в състояние да контролира. Твърдения за

обстоятелства от характера на тези по чл. 9, ал. 1, т. 2 - изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, молителят не е направил.

В решението са разгледани и обстоятелствата по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, съгласно която хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт. Нормата на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ е изцяло в синхрон с чл. 15, б. „в“ от Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29.04.2004 г. /отм. с Директива 95/2011/ЕО/ относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци и като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила.

В разпоредбата на чл. 75, ал. 2, изр. 1 от ЗУБ е предвидено, че при произнасяне по молбата за статут се преценяват всички относими факти, свързани с личното положение на молителя, с държавата му по произход или с трети държави. Това изискване е изпълнено, тъй като административният орган е извършил преценка на всички факти и обстоятелства, свързани с държавата по произход на лицето, търсещо закрила, конкретно предоставяне на хуманитарен статут. Съгласно общото правило на чл. 35 от АПК, решението е издадено при изясняване на обстоятелствата от фактическа страна. Датата, към която следва да се преценява ситуацията в държавата на произход по отношение наличието на обстоятелствата по чл. 9, ал. 1 ЗУБ е датата, когато Съдът се произнася по случая. В тази връзка, Съдът изиска актуална справка за ситуацията в С., която съобрази при постановяване на настоящето съдебно решение, както и настъпилите по-късно събития на територията на страната по произход.

С оглед на това е представена Справка вх. № МД-02-124/12.12.2024 г. относно актуалната общественно-политическа обстановка в С., след падането на режима на президента Б. А.. Видно от нея на дата 08.12.2024г., Б. А. напуска С. и неговият режим пада от власт, като съотношението на силите е коренно променено, в това число що се касае до контрола на сирийските кюрди на части от С.. Лидерът на групировката Х. Т. Ал Ш. - А. М. Ал Г. се обръща към сирийците и обещава да изградят родина за всички, а на 09.12.2024 г. премиерът в оставка М. ал Д. заявява, че повечето членове на кабинета работят с “бунтовниците” за плавен преход. В знак на готовност за работа с Х. Т. ал Ш. (HTS), която групировка ръководи бунта срещу Б. А. и подчертава раздялата си с джихасидските си корени, пратеникът на ООН за С. омаловажава определянето на въпросната групировка като терористична организация, като публично заявява: „Реалността е такава, че HTS, а също и другите въоръжени групировки, изпращат добри послания към сирийския народ: за единство, за приобщаване.”, заявява Г. П. по време на брифинг в Ж.. В С. съществуват сблъсъци между турската армия и Сирийските демократични сили в М., след сблъсъците министрите на отбраната на Турция и САЩ провеждат среща с цел деескалация на напрежението. От своя страна, на 08.12.2024г. САЩ обявяват, че са атакували позиции на групировката Ислямска държава в Централна С., без данни за цивилни жертви, И. атакува военни съоръжения, предназначени да съхраняват оставащия в страната арсенал химически оръжия, и други военни съоръжения и балистични ракети. На 10.12.2024г. новият временен лидер на С. М. ал Б. обявява, че поема

управлението на страната като служебен премиер с подкрепата на бившите бунтовници.

На заседанието си от 19 декември 2024 г. Европейският съвет прие заключенията относно положението в С. след падането на режима на Б. А., и конкретно следното:

-Определят като историческа възможност за повторно обединение и изграждане на страната и подчертават значението на приобщаващ и ръководен от С. политически процес, който да отговаря на легитимните стремежи на сирийския народ в съответствие с основните принципи на Резолюция 2254 на Съвета за сигурност на ООН, изразена е и подкрепа за работата на специалния пратеник на ООН за С..

-Независимостта, суверенитетът и териториалната цялост на С. в рамките на сигурни граници, следва да се зачитат изцяло в съответствие с международното право. Подчертава се необходимостта да се гарантира зачитането на правата на човека, включително правата на жените, неосновано на религиозно разделение управление и защита на членовете на религиозните и етническите малцинства, както и да се опази културното наследство на С..

-Призовават се всички страни да пазят националното единство и да гарантират защитата на цивилното население, предоставянето на обществени услуги, както и създаването на условия за приобщаващ и мирен политически преход и за безопасно, доброволно и достойно връщане на сирийските бежанци, както е определено от ВКБООН.

-Подчертават също значението на борбата с тероризма, на предотвратяването на повторната поява на терористични групи и на унищожаването на оставащите запаси от химически оръжия.

В изявление на върховния представител от името на Европейския съюз по повод падането на режима на А., който бележи исторически момент за сирийския народ, се изразява подкрепа за всички сирийци и в страната, и в диаспората, които са изпълнени с надежда или пък се страхуват от несигурното бъдеще. Всички те трябва да имат възможността да се обединят и да стабилизират и изградят отново своята страна, да възстановят справедливостта и да гарантират наличието на отчетност. Изтъква се, че е от решаващо значение е да се запази териториалната цялост на С., да се зачитат нейната независимост, нейният суверенитет и държавните институции и да се отхвърлят всички форми на екстремизъм. Настоятелно се призовават всички участници да избягват всякакво по-нататъшно насилие, да гарантират защитата на цивилното население и да спазват международното право, включително международното хуманитарно право, в това число защитата на членовете на всички малцинства, включително християнските и другите малцинствени вероизповедания, за безопасността на чуждите граждани и за зачитането на дипломатическите представителства в Д.; приканват се всички страни да защитят богатото културно наследство и религиозните паметници на С..

Изтъква се в изявлението, че е наложително повече от всякога всички заинтересовани страни да започнат приобщаващ и ръководен и подкрепян от сирийците диалог по всички ключови въпроси, за да се гарантира организиран, мирен и приобщаващ преход, в духа на Резолюция 2254 на Съвета за сигурност на ООН и в съответствие с волята на сирийския народ.

В този критичен период Европейският съюз подкрепя сирийския народ и продължава да поддържа тесни контакти с партньорите в региона и с ключовите международни партньори, в това число предоставя значителна финансова помощ. Така от 2017 г.

насам ЕС организира ежегодни конференции в подкрепа за бъдещето на С. и региона. Тези конференции имат за цел да продължат да подкрепят сирийското население и съседните държави, приемащи сирийски бежанци, и да мобилизират международната общност в подкрепа на всеобхватно и надеждно политическо решение на конфликта в С.. Конференцията е форум за потвърждаване на подкрепата от международната общност за сирийския народ и за усилията на специалния пратеник на ООН за постигане на политическо решение чрез преговори, в съответствие с Резолюция 2254 на Съвета за сигурност на ООН.

На конференцията през 2024 г. донорите се ангажираха да предоставят сума в общ размер на 7,5 млрд. евро. Общата сума включва 2,12 млрд. евро, обещани от ЕС за 2024 и 2025 г.

От създаването си през декември 2014 г. досега Регионалният доверителен фонд на ЕС в отговор на кризата в С., известен още като фонда „Мадад“, е мобилизирал 2,38 милиарда евро. Макар фондът официално да приключи дейността си през декември 2021 г., то съществуват проекти, които ще бъдат изпълнени до юни 2025 г. Този фонд е заменен от Инструмента за съседство, сътрудничество за развитие и международно сътрудничество (известен също като „Глобална Европа“). Този инструмент урежда рамката за сътрудничеството на ЕС в полза на сирийския народ за периода 2021—2027 г.

В рамките на ЕС се полагат усилия и за облекчаване на санкциите, наложени на сирийското правителство на сваления президент Б. А. и подпомагане на населението на страната, а издадоха шестмесечно освобождаване за трансакции с някои държавни органи, за да облекчат потока от хуманитарна помощ, да се справят с недостига на електроенергия в С. и да позволят лични парични преводи. На 04.01. 2025г. германският външен министър А. Бербок пътува до С. за еднодневна визита с френския си колега от името на ЕС и се среща с лидера на "Х. Т. аш Ш." А. ал-Ш.. По време на посещението си Бербок заяви, че всички сирийски групи, включително жени и кюрди, трябва да бъдат включени в прехода на страната, ако Д. иска европейска подкрепа.

Горните данни са част от съобщенията на страницата на Европейските институции и са публично достъпни. Данните за падане на режима на Б. А. и поемане на властта от новия лидер на С. също са безпротиворечиво разпространени от всички национални медии и общодостъпни. Също така е ноторно (източници – новини на сайта на българска национална телевизия , периода 08-15.12.2024г.), че значителен брой сирийци в Д. и по света ликуват, завръщат се в страната си след падането на режима на Б. А.. Мотивите за ситуацията в С. е в съответствие със задължението на съда по чл.46, пар.3 от Процедурната Директива (Директива 2013/32) да обсъди всички относими данни и след издаването на оспореното решение, относими към преценката за предоставяне на международна закрила на оспорващия.

Предвид изключителната подкрепа от международната общност, бъдещето на С. зависи изключително от волята на сирийския народ, именно сирийските граждани следва да изградят желаното бъдеще на държавата си. Я. е волята на Европейския съвет – за подкрепата на С. за изграждане на демократично общество и завръщане на сирийците в страната им.

Що се касае до основанията, свързани с нежеланието на оспорващия да изпълни задължението си за редовна военна служба, тъй като ще бъде въввлечен във военни престъпления, то доколкото определяният като престъпен режим на Б. А. е свален от

власт, няма основания за такива изводи за в бъдеще. Той е длъжен да изпълни своя дълг към сирийската държавна армия, в случай, че бъде повикан. Не могат да бъдат сметени за относими и основанията, свързани с битовите условия в С., нито с военните действия от страна на Турция. Видно е, както е призовал и ЕС, международната общност полага усилия С. да не бъде завладяна от терористични групировки.

Съдът, предвид изложеното, тъй като няма основания да се предполага, че ще бъде преследван на основанията по чл. 8 от ЗУБ, в това число и изтъкнатите подробно в жалбата по чл. 8, ал. 5 ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец, нито са налице основания по чл. 9 от ЗУБ за предоставяне на хуманитарен статут, то оспореното решение е правилно като краен резултат и при изменената обстановка в С.. Същото е законосъобразно на всички основания по чл. 146 от АПК - като издадено от компетентен орган - председателят на ДАБ като орган, който единствен според законодателството на Република България, конкретно ЗУБ има правомощия да предоставя, да отказва и да отнема международна закрила - статут на бежанец и хуманитарен статут на основанията по чл. 8 и чл.9 от ЗУБ. Издадено е след проведена процедура по молбата за закрила при спазване на всички изисквания - регистрация на молителя, запознаването му с правата и задълженията му чрез връчване на указания на разбираем за него език и провеждане на лично интервю с участието на преводач. В рамките на производството молителят е имал възможност и се е възползвал да представи документи в подкрепа на твърденията си. Интервюто е проведено по начин, който е позволил да даде точни данни и да отстрани всяко съмнение за неточности или противоречия в изявленията си, предвид зададените въпроси. В рамките на производството органът е изискал и обсъдил в решението си подробно относимата информация за страната на произход на молителя, която действително е била актуална към датата на решението. Неотнесими са в тази връзка данни за спорадични актове на насилие, доколкото такива има почти навсякъде по света и никое правителство не може да гарантира абсолютна сигурност и спокойствие на което и да е лице. Такива актове на насилие не обосновават различна квалификация на общата обстановка в С. във връзка с приложението на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ и предоставяне на хуманитарен статут. Доводите в жалбата за допуснати нарушения на процесуалните правила са изцяло неоснователни. Неоснователни са и доводите по повод обсъдените насоки от Наръчника на ВКБООН относно лицата дезертьори и нежелаещи да изпълнят задължението си за военна служба. Изводите по този въпрос в решението са правилни, те са валидни и към датата на постановяване на съдебното решение, доколкото от страна на молителя се изтъква страх да не бъде убит в случай, че бъде ангажиран да служи в армията, която опасност по принцип съществува за всяко друго лице в такова положение и поради това е неотнесимо към предоставяне на международна закрила. С оглед изложеното и като е приел, че не са налице основания за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на оспорвания, административният орган е постановил правилно и законосъобразно решение. Жалбата се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена. Предвид липсата на претенции за присъждане на разноски и по аргумент от чл. 81 ГПК, този въпрос съдът не обсъжда.

Така мотивиран, Административен съд София – град, I-во отделение, 12-ти състав,

Р Е Ш Е Н И Е:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. А. Т., ЛНЧ: [ЕГН], гражданин на С., чрез адв. Т. Л.- САК, със съдебен адрес: [населено място], [улица], партер, ап. 1, срещу Решение № 11438 от 31.10.2024 г. на Председателя на Държавна агенция за бежанците /ДАБ/ при Министерски съвет на Република България, с което на чужденеца е отказан статут на бежанец и хуманитарен статут.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщението му чрез Административен съд София – град пред Върховен административен съд на Република България.

СЪДИЯ